În onoarea şcolii româneşti de canto...

(Costin Popa – 30 octombrie 2009)

...municipiul Constanţa a găzduit la mijloc de octombrie, pentru al doilea an consecutiv, o interesantă sesiune internaţională. Organizarea a revenit Catedrei de Interpretare Muzicală – Canto a Facultăţii de Arte de la Universitatea „Ovidius" (iniţiatoare a manifestării, prin strădaniile prof. univ. dr. Florenţa Marinescu, şef de catedră şi director de proiect), Consiliului Judeţean şi Teatrului Naţional de Operă şi Balet „Oleg Danovski".

Tematica de succes a sesiunii din 2008 a fost duplicată şi în 2009, sub genericul „Şcoala românească de cânt între tradiţie şi modernitate", de fapt un pretext pentru o largă varietate de referate de specialitate, foarte bine concepute şi solid fundamentate. Aş nota câteva titluri: „Vocea umană, instrumentul zeilor" (autor, prof. univ. dr. Florenţa Marinescu); „Vocea în cântul coral" (prof. univ. dr. Mariana Popescu); „Expresivitatea vocii umane. De la şoaptă la strigăt" (prof. univ. dr. Vasile Cojocaru); „Actorul şi arta comunicării" (lect. univ. dr. Vasile Gherghilescu); „Interpretul vocal şi mijloacele interpretării" (lect. univ. drd. Ioan Ardelean); „Vocea umană în spaţiul liturgic ortodox" (conf. univ. dr. Bogdan Moise); „Repere stilistice în interpretarea melodiei franceze" (asist. univ. drd. Irina Ionescu); „Glasul îngerilor – cântăreţii castraţi" (asist. univ. drd. Radu Făgărăşan); „Complexitatea actului interpretativ vocal. Privire de ansamblu asupra consideraţiilor artistice referitoare la fenomenul operistic reflectate în gândirea marilor interpreţi de operă" (prep. univ. drd. Andreea Bratu); „Vocea de soprană în creaţia lui Bellini cu particularizare la operele **Norma** şi **Somnambula**" (prep. univ. drd. Roxana Niţe) etc.

Moderatorii – criticii muzicali Daniela Caraman Fotea şi semnatarul acestor rânduri – au subliniat profesionalismul comunicărilor ştiinţifice, valoarea expunerilor şi exemplificărilor. S-a colocviat asupra temelor expuse, s-au identificat direcţii de aprofundare.

Sesiunea nu a rămas la nivelul simpozionului muzicologic, ci a cuprins, pe parcursul unei săptămâni, două clase de măiestrie, master-classes, susţinute de marii artişti şi reputaţii profesori de canto, soprana Maria Slătinaru-Nistor şi basul George-Emil Crăsnaru. Cursanţi din România şi Germania au răspuns solicitărilor şi, după ore intense de studiu, au susţinut la final un concert extraordinar în compania orchestrei Operei constănţene, sub bagheta japonezului Koichi Inoue.

Este sigur însă că momentul central al manifestărilor a fost solemnitatea de decernare a titlului de Doctor Honoris Causa maeştrilor Maria Slătinaru-Nistor şi George-Emil Crăsnaru. Sala Senatului Universităţii "Ovidius" a vibrat prin emoţia unei numeroase asistenţe, compuse din cadre didactice, studenţi, invitaţi de vază, un ambient care a rezonat la intonarea imnului tradiţional "Gaudeamus igitur", la tradiţionalele momente solemne.

Maria Slătinaru-Nistor, un brand national

Vocea Mariei Slătinaru-Nistor a impresionat întotdeauna prin calitatea timbrală de excepţie care au făcut-o să fie asemuită cu legende ale liricii. Numele celebrei Leontyne Price îi era frecvent asociat. Soprana română a construit, cu maximă seriozitate, o carieră exemplară, care s-a desfăşurat în ţara natală şi în mari teatre ale lumii: Opera de Stat din Viena, Opera Naţională din Paris, Metropolitan Opera din New York, Gran Teatro La Fenice din Veneţia, San Francisco Opera, Gran Teatre del Liceu din Barcelona, Théâtre Royal de la Monnaie din Bruxelles, precum şi importantele scene lirice de la Frankurt, Hamburg, Zürich, Basel, Dallas, Tokyo, Florenţa, Copenhaga etc.

A adunat elogiile publicului şi criticii în peste 20 de roluri interpretate sub baghete prestigioase şi în companii remarcabile, încununând o carieră ce depăşeşte două decenii. Actualmente profesor universitar la Universitatea Naţională de Muzică din Bucureşti, Maria Slătinaru-Nistor îşi împlineşte cariera prin vocile tinere pe care le formează şi le lansează cu mare succes pe orbite naţionale şi internaţionale. Prestigiul unanim de care se bucură i-a adus invitarea de a susţine master-classes la Montreal, Basel, Sofia sau în jurii de concurs la Barcelona, Johannesburg, Belgrad, Pamplona, Sofia, Verviers. În Laudatio, Florenţa Marinescu sublinia: „Maria Slătinaru-Nistor este o emblemă, o parte a steagului nostru naţional”.

Primind înalta distincţie, maestra a apreciat că „evenimentul îi provoacă, poate, cele mai mari emoţii trăite” şi reprezintă „recunoaşterea şi totodată bilanţul carierei artistice şi pedagogice”, un însemnat prilej de confirmări, o supremă dovadă de preţuire. Cu sensibilitate şi luciditate, Maria Slătinaru-Nistor a spus: „La 40 de ani de la absolvirea Conservatorului şi după 20 de ani de profesorat, titlul de Doctor Honoris Causa vine acum în viaţa mea, ca o extrem de valoroasă măsură a timpului parcurs, stimulând în mine, dincolo de duioase nostalgii, şi forţa de a continua drumul, cu bucurie, dăruire şi încredere în viitorul tinerilor cântăreţi, la a căror formare contribui cu experienţa pe care am acumulat-o”.

George-Emil Crăsnaru, impresionantă personalitate artistică

Rostind Laudatio, Florenţa Marinescu remarca: „George-Emil Crăsnaru este un intelectual elitist, un căutător al tainelor muzicale prin mesajul direct al partiturii, un sfredelitor al caracterelor dramatice, un tălmăcitor de sensuri şi rosturi muzicale. O prezenţă splendidă, o personalitate artistică impresionantă, o voce de har şi o penetrantă aură interpretativă”.

Basul român, stabilit de aproape trei decenii în Germania, a debutat la Bucureşti în 1970 cu opusuri vocal-simfonice, pentru ca între 1971 şi 1980 să fie solist al primei noastre scene lirice. Până la plecarea din România, artistul evoluase constant în străinătate şi în locaţii importante. Amintesc numai Festivalul de la Salzburg, **Don Carlos** de Verdi, sub bagheta lui Herbert von Karajan. De

la Mozart la Wagner, trecând prin literatura lirică italiană şi nu numai, George-Emil Crăsnaru a interpretat un larg evantai de roluri la Teatro alla Scala, la Operele din Hamburg, Berlin, Köln, Bonn, Paris, Budapesta, Monte Carlo, Madrid, Amsterdam, precum şi în Peru, Venezuela, Japonia, Coreea, China, Argentina, Finlanda etc.

În paralel cu activitatea solistică, desfăşoară o susţinută carieră pedagogică ca profesor la Facultatea de Muzică „Robert Schumann" din Düsseldorf.

Răspunzând elogiilor care li s-au adus în Laudatio şi aplauzelor asistenţei, Maria Slătinaru-Nistor şi George-Emil Crăsnaru au ţinut să sublinieze valoarea şcolii româneşti de canto care i-a format şi au adus un profund omagiu profesorilor lor, Arta Florescu, Petre Ştefănescu-Goangă şi Aurel Alexandrescu.

Sesiunea ştiinţifică de la Constanţa a devenit deja tradiţională şi ediţia din 2010 este de pe acum aşteptată cu interes. A fost un succes al organizatorilor şi, cum spuneam, în primul rând al Catedrei de Canto. Cu atât mai mult, a surprins vestea că Senatul Universităţii a hotărât comasarea acesteia cu Catedra de Pedagogie Muzicală. O măsură – credem – pripită, care minimalizează diferenţa de specific dintre cele două specializări, destinate să îndrume absolvenţii spre drumuri distincte. Sperăm într-o reîntoarcere la logică.